

La Mirada Interior: IV. - Jsi jediná, kdo mi může pomoci

„Mrtvá?“ houkla neurčitě. Zmocnil se jí důvěrně známý pocit, že už zase v něčem lítá. „Je mi to líto.“ řekl muž. „Budeme vás ovšem potřebovat při vyšetřování, je takřka jisté, že se jednalo o vraždu. Není to moc pěkný pohled.“ dodal. Vstoupili do londýnského bytu, kde již vykonávalo svoji práci několik kriminalistů. Prošli chodbou do obýváku. Na podlaze ležela mrtvá dívka. Měla bledou pleť a oči dokořán. Její rezavé vlasy byly rozčuchané. Co však Lara zaregistrovala jako první, byla krvavá díra na hrudi. Pohlédla na zeď a sevřel se jí žaludek. Stěny byly pokreslené rudou tekutinou. Mnoho krvavých znaků. Tohle už Lara jednou viděla... takhle vraždilo pařížské Monstrum! „Do háje...“. Rychle si sedla na blízkou židli. Neskončilo to. Tolik nocí probděla myšlenkami a o tom, jestli Karel mohl přežít explozi v laboratoři a když se jí konečně podařilo usnout, zdály se jí noční můry o jeho krvavých vraždách. Ale co když Karel skutečně zemřel a existuje kromě něj ještě další Nefil? A když ne? Byla úplně zmatená. Při pomyslením na Karla a to nechutné zabíjení se jí zatočila hlava.

- „Ano, je to strašné...“ řekl jeden z kriminalistů. Nikdo neměl ani ponětí o tom, co teď Laře probíhalo hlavou.

„Do háje, do háje!“ Vypouštěla další nadávky. - „Chápu, je to bolestná ztráta, taky jsem to zažil...“ řekl soucitně policista. Kdyby jen, chudák, tušil, že smrt Lařiny bývalé kamarádky je jí teď někde u hranic Tatarstánu. „Našli jsme vás díky tomuhle.“ ukázal muž na zapnutý notebook na konci místnosti. Lara se k němu naklonila. Na obrazovce byl mail, připravený k odeslání.

Laro,

jsem v průšvihů...v opravdu velkém průšvihů. Našla jsem nějaké informace v souvislosti s bájným nordickým artefaktem, kamenem, který podle pověsti ukáže odpověď na každou otázku. Ano, vím, že to zní jako pohádka. Ale ráda bych věděla, co je na tom pravdy. Snažila jsem se zjistit

víc, ale někdo o to evidentně nestojí. Ted' jsem v nebezpečí, ten člověk jde po mně a já nemám nikoho, kdo by mi mohl pomoci. Pamatuji si, že ty jsi vždy nejdřív poznávala a až pak soudila. Stále víc ale toužím po rozlousknutí té hádanky. Prosím tě, odepiš mi, jsi jediná, kdo mi ted' může pomoci. Ráda bych tě opět viděla.

Tvá přítelkyně,

Michelle

Lara nevěděla, co si má myslet. Bylo jí jasné, že Michelle zabil někdo, kdo má co dělat s Karlem, ale co by chtěl vědět? A navíc, proč by Michelle zabíjel ted', když zatím neodhalila nic bližšího? Nebo odhalila?

„Sakra!“ zaklel Kurtis. „Asi tak.“ řekla Lara a dál koukala do stěny. Snažila se zodpovědět si otázky, byla však čím dál tím zmatenější.

„Každopádně,“ pokračoval, „ted' by sis měla dávat řádného bacha. Ten, co ji zabil, ten mail nejspíš četl...takže o tobě ví...a stejně tak je mu jasné, že ty víš o něm. Měla by sis fakt dávat pozor.“

„Nejsem pitomá.“ zareagovala podrážděně Lara. - „Já vím...ale i tak. Nechtěl bych, aby se ti něco stalo.“ - „Taky bych nerada, aby se mi něco stalo.“ řekla Lara, vstávajíc od stolu, odešla do svého pokoje.

Kontaktovala své bývalé spolužáky, respektive ty, jejichž kontakt si ponechala. Aby mohla Michellin „průšvih“ řešit, musela se dostat k jejím informacím.

Kurt se Zipem seděli u televize a znuděně sledovali večerní seriál, dokud nepřišla Lara. „Pánové, za dnešní den jsem zjistila, kde bydlí rodiče Michelle, kde Michelle pracovala a zajistila pár jejích kontaktů. Takže, Zip zavolá Michelliným rodičům, nezapomeň na pohřební atmosféru, ještě se vzpamatovávají a drahý pan Kurtis zkontaktuje ty lidi...jsou to většinou archeologové a historikové...ale bojím se, že po té vraždě nebudou chtít moc mluvit. Nicméně oba zkuste dostat z nich něco, co by nám mohlo

pomoci, co se týká toho artefaktu a Michelliny práce. Nu.“domluvila Lara a chystala se odejít. -„Dobrá, ale co budeš dělat ty?“namítl Kurt. -„Já, velevážený pane, dnes večer zajedu do bytu a na pracoviště Michelle. Za světla by to bylo riskantní kvůli policii, chtějí mě teď doprovázet skoro na každém kroku. A pozdě večer v tom bytě snad nikdo nebude.“

-„A nemám jet s tebou?“

-„Dva budí větší pozornost, nemyslíš?“mrkla na něj. „Koneckonců, ty už svůj úkol máš. Tak do práce.“